

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnium huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

XLVIII. An desperando salutem Peccarit Iesu?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

fuit Patri usque ad mortem. Tertium hic qui ait; ipse negat alibi.

Verè hoc quidem; sed non benè. Verè, cum Orthodoxis; vt feci liquere supra *quæst. 29.* Nam Fide Christum vacasse, pro eiusdè Honore Diuino asserimus maiore ac gloria; Quòd ita necesse factu intelligimus.

Non benè autem negat idem Calvinus; quia ad iniuriam Christi negare conuincitur, 1. Nam, si qua Fides infusa inhæssisset Christo, ipsam fuisse eandem planè cum Christiana oportuit; cum vna solum esse vera debeat: Atqui verò de nostra Christiana sic Calvinus in *Matt. c. 16. v. 21.* ait:

Non reperit Fides nostra in Cruce, quo se sustentet vel erigat: Aded in ea nulla fuit.

Ergo, 1. *Gal. 5. Euacuatum est scandalum Crucis?* At infidelibus *Iudeis, est scandalum, 1. Cor. 1. Gentibus autem, & pereuntibus Hæreticis, stultitia est.* Ideò Calviniana fides nihil in cruce reperit.

2. Ecce contraria, per antitheses huc inducam, syllabatim collectas, & transcriptas ex CALVINISTIS hæc super re.

I. BEZA in *Confess. fidei Geneuenf. c. 4. §. 20.* *Vel sola Fidei Scintillas de salute securos reddit.* Similiter CALVINUS *Inst. lib. 3. c. 2. §. 19.* *Cum primum vel Minima fidei Gutta mentibus nostris instillata est; iam facili placidam certo intuitu incipimus contemplari. Age, totum illud caput pelleges, cui licitum ac libitum.*

At è contrà CALVINUS; (hic semel pro semper singulos allegabo) in *Harm. in Mat. c. 26. & 27. Inst. lib. 2. c. 16. §. 10. 11. 12.* Beza in *Matth. ibid.* & in *epist. ad Hebr. 5. v. 7.* *Marloratus in Psal 22. Christus ita se sentiebat à Deo esse relictum, quasi in eius conspirasset perniciem: Torquebatur anxietate conscientia, ac si infensus ei esset Deus. Vbi hic fides Christi?*

II. Antithesis.

BEZA; Calu. *Fidei guttam qui habent, de sua salute securi sunt.* At è contrà Calu. Beza, *Mar. Christus metuit, ne absorberetur, vt peccator: ne malis obrutus succumberet: Profundam mortis abyssum exhorruit.* Hic vbi fides Christi?

III. Antithesis.

CALVINUS, BEZA: *Fidei guttam qui habent, ijs per Sp. Sanctum obfignatur, & reuelatur de Dei beneuolentia certitudo.* At è contrà, iisdem, *Christus Dei consiliorum ignorantem adscribere sibi non veretur: & elapsa Desperationis voce id palam testatur.* Hic vbi fides Christi?

IV. Antithesis.

CALVINUS, BEZA: *Fidei guttam qui habent, confidenter Morti & diabolo insultant.* (Ex fide enim Apostolus deducit audaciam) At è contrà (iisdem) *Christus inopi consilij, horrore diuina maledictionis percussus & propè attonitus fuit: in vno Dolore ita occupatus, vt nihil cogitaret aliud; Sic deiectus fuit animo, vt urgente necessitate coactus fuerit clamare desperabundus, Deus meus. &c. Non fuit utique aut theatricè, sed verè. Desperatione denique obrutus, ab innuocando Deo destitit.* Hic vbi fides Christi?

Ettamen Calvinus clamat: *Christus illam in Passione fidem conseruauit.* At è contrà, *Christus in omni vita sua ab Fide, vt debuit, vacauit.*

Q V Æ S T I O XLVIII.

An desperando salutem peccarit Iesus?

CALVINISTAS imprimis sua ipsorum scripta & commenta probant esse Antitheitas, Tritheitas, Autotheitas, Mylotheitas, Theomastygas, ac tantum non Atheos. Eos verò dicere ac facere peccatorem Deum & Christum eius, vt proprium ijs, ita & solenne est. *Vide sup. q. 17.*

K 3

O B.

OBIICIT Caluino Bellarminus, *lib. 4. de Christo c. 8.* vnde transsumsi sequentia. Si Christus emisit verba desperationis; certe videtur grauissimè peccasse. Quomodo autem à peccato per peccatum nos redimere potuit?

RESPONDET Caluinus: Christum emisisse verba desperationis, & timuisse de sua salute, quantum ad sensum carnis; tamen nunquam fuisse destitutum Fide & Spe in Deum: quæ illum erigebat contra tentationem desperationis. Nam etsi dixit: *ut quid dereliquisti me*, quæ sunt Verba desperationis: Tamen etiam dixit: *Deus meus, Deus meus*, quæ sunt verba Fidei, & Spei. Sed verba ecce ipsius Caluini in Matt. c. 27. *Sed DICES, absurdum videtur Christo elapsam esse desperationis vocem. SOLVTIO facilis est: Quamquam se sensus carnis exitium apprehenderet; fixam tamen stetit Fidem eius in corde.* Scilicet, vt allata docent Anthiteles. Et infra. *Quòd satis clare patet ex duobus querimoniis membris. Nam antequam tentationem exprimat, profatur se ad Deum confugere, tanquam Deum suum. Rursus infra: Cum desperatione luctatus est; non tamen victus.*

AVTOR. Sic verbo quidem purgat à peccato Christum; at non re vera. Vnde eum dicere ac facere Iesum peccatorem, sic à Bell. constringitur.

I. Christus verè pertulit statum damnatorum, juxta Caluinum *Inst. lib. 2. c. 16. §. 10.* *Diros in e Anima cruciatus damnati ac perdit hominis pertulit.* Et ibidem. *Propheta in locum sceleratorum Sponsorem ac Vadem, adeoque instar Rei submissum, qui dependeret ac persolueret omnes, quæ ab illis expetenda erant, pœnas: Uno hoc duntaxat excepto, quòd doloribus mortis non poterat detineri. Idem excipit in Carcerismo paruo.*

AVTOR. **A**T contra: Pœna damnatorum includit essentialiter desperationem salutis; sicut felicitas, certitudi-

nem salutis nunquam amittendæ. Spes autem cum desperatione consistere nequit: Ergo Christus vel simpliciter desperauit; aut verè non pertulit damnatorum pœnas: ac proinde (iuxta Caluinum) nos non liberauit.

II. Christus emisit verba desperationis Vel deliberata voluntate: Ergo tunc verè desperauit, & peccauit: Vel non deliberatà: Ergo fuit in Christo passionū inordinatio, præuenientium rationem. **A**T hoc est contra Caluinum, qui ait, *Inst. l. 2. c. 15. §. 12.* Christi naturam fuisse perfectam, & nullam in eo passionū inordinationem.

III. Cogitari fat nequit; quomodo eadem in sententia sit pars prior deliberata Fidei; *Deus meus*: altera in deliberata desperationis, *Quare me derel.* Tamne imperfectus Christus, vt non posset ex fide pauca verba continuare? *Vis*, ait, *doloris extorsit.* Et nunquid non dolebat cum diceret, *Deus meus?* Cur ergo & ista non sunt extorta?

IV. Caluinus in *Pl. 22.* dicit ista, *Deus meus* esse correctionem horum, *Quare me derel.*

AT quis vnquam audiuit correctionem præponi errori? sequi hunc illa debet. Non igitur verba illa exciderunt in deliberatè; ideoque deliberatè Caluino desperauit Dominus, & peccauit.

V. Christus de salute desperauit Caluino *Inst. l. 2. c. 16. §. 13.*

AT eidem, *lib. 3. Inst. c. 3. §. 16.* dubitare de salute sua, est peccatum contra virtutem Fidei. Ergo Christus contra fidem peccasset.

DICIT, *Inst. l. 3. c. 2. §. 17.* in Christo non fuisse dubitationem deliberatam; sed à tentatore immisam: Sicut fideles cum fide patiuntur tentationes.

R E-

RESPON. Dicit etiam *ibid.* §. 18. Eas dubitationes, licet non extinguant fidē, oriri tamen ex imperfectione fidei, quæ est diffidentia morbus. Ergo vel isto laboravit Christus. Hactenus euidenter ac fortiter Bellarminus.

QVÆSTIO XLIX.

An suam Calvinista de desperatione blasphemiam propugnare nitantur?

CALVINVS haud segniter tela mouetque, jactique varia: sed ficulnea. Reddam compendio.

I. *Is.* 53. *Videmus eum percussum à Deo: Ego irato.*

RESPON. I. Deus permisit eum percuti; ex charitate; non odio vel ira. *Rom.* 8. *Proprio Filio non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum.* Vt Abraham, *Genes.* 22. quem amabat, Isaacum duxit immolandum. 2. Morte temporali percussus ait S. Hieron. & Patres; non æternæ damnationis, vt fingit Calvinus. 3. Figmentum Caluini est, ab irato Deo percussos pati pœnas inferni. Hic enim *multa flagella peccatorum sunt*: non tamen infernus est.

II. CALVINVS *Is.* 53. *Correctio pacis nostra super eum*: Ego luere debuit, quæ merebantur peccata nostra, scilicet gehennam.

RESPON. Tunc æternum luere deberet. At sicut Christi pœna temporalis satisfecit pro æterna nostra; sic & corporalis pœna Christi, pro nostra animarū. Itaque corporum simul & animarum Redemptor est.

III. CALVINVS. Aut infirmior fuit multis martyribus, & latronibus Christus, aut non solum timuit corporis mortem, sed & animæ periculum.

RESPON. Timorem hunc S. Patres

variè interpretantur; nullus verò ad Christi desperationem, vt Calvinus. 2. Christus timuit voluntariè, non coactus; cæteri hominum inuiti timent: Si que non timeant, fit ob inditam eis vel à Deo consolationem, vel à dæmone obstupescitionem, aut aliter: at Christ⁹, quòd *aspiciosa* esset redemptio, nec sensum suū obstupescit; & Consolationem suspendit, & mentem volens in tormenta intendit. Vnde Aug. tract. 49. in Ioann. *Non est dubitandum, eum non animi infirmitate; sed potestate turbatum.*

IV. CALVIN. Videtur Christus non potuisse in hæc, *Deus meus. &c.* prorumpere; nisi Deum, vt iratum, apprehendisset.

RESPON. Derelictionis fit mentio, non iræ. Humanitati autem subtraxit se Deus, citra culpam Christi: Vnde clamat Homo: *Quare me. &c.* q. d. causa est, non culpa, in me.

V. CALV. Actor. 2. *Quem suscitauit solus doloribus inferni. &c.* Ego.

RESPON. Græcè est *ἡ θανάτου*, id est, mortis, scil. destructæ; vt esset porro immortalis. Latine est rectius *Inferni*. Aug. epist. 99. dupliciter exponit istud, *solutus dol. inferni*: 1. id est, irritis factis: *Quomodo solui possunt laquei venantium, ne teneant; non, quia tenuerunt.* 2. Id est, non quibus ipse, sed alii tenebantur, quos norat liberandos Iesus.

VI. CALV. *Heb.* 5. *Preces. &c.* offerens, exauditus est pro sua reuerentia: pro quo legit Calvinus, *a suo metu.*

RESP. Græcè est *ἀπὸ τῆς εὐλαβείας* & significat Reuerentialem metum, id est, pietatem, religionem: Teste ipso Beza negante significare *metum pœnæ*: Sic & Erasmus; Sic ante omnes, SS. Patres græci.